

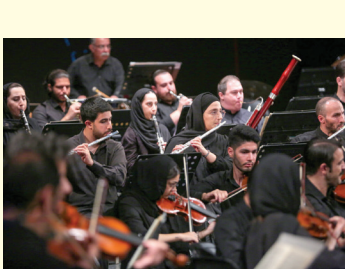
«مشق دف» خواندنی شد

مجموعه چهار جلدی «مشق دف از دیدار تاشیدیانی» تالیف حسین رضایی نیا، با ترجمه انگلیسی مونا شجریان منتشر شد. این مجموعه شامل کتاب‌های «دیدار»، «دلدادگی»، «شیدایی» و «تمرینات کاربردی» است. جلد اول (دیدار) شامل آموزش مقدماتی، متوسطه و پیشرفته دف‌نوازی است و به مفاهیم پایه مانند طرز قرارگیری ساز، نحوه ضربه‌زنی و تئوری ریتم می‌پردازد. جلد دوم (دلدادگی) به ریتم مقام‌های خانقاهی و کردی اختصاص دارد. جلد سوم (شیدایی) شامل اجرای قطعات با میزان‌های غیررایج و مولتی مترهاست و جلد چهارم تمرینات کاربردی برای استفاده در کنار سه جلد دیگر است.

آثار این نمایشگاه صدا دارند!

نمایشگاه گروهی هنرهای تجسمی و صنایع دستی ایران-انگلستان با عنوان «نغمه‌های بیگ بن» افتتاح شد. به گزارش ایسنا، نمایشگاه گروهی «نغمه‌های بیگ بن» (Songs of Big Ben) شامل هنرهای تجسمی و صنایع دستی ایرانی-انگلستان از هشتم‌آبان‌ماه‌به‌صورت مجازی آغاز به کار کرد. این نمایشگاه با همکاری گروه هنری لومینارت، مرکز گردشگری خلاق ایران و روما پالس شکل گرفته و کیوریتور آن «مینا عالی‌پور» است. عالی‌پور درباره نمایشگاه «نغمه‌های بیگ بن» می‌گوید: «در این نمایشگاه سعی شده آثاری گردآوری بشود که غالباً فراتر از رسانه تصویر باشند. اگر با دقت به آثار نمایشگاه توجه کنید، متوجه خواهید شد که گویا این تابلوها صدا دارند.» نمایشگاه «نغمه‌های بیگ بن» همزمان در سایت بین‌المللی نمایشگاه‌واقیمیت مجازی به نشانی www.artsteps.com برگزار شد.

مارش ایرانی به روایت یوهان اشتراوس اتریشی

«مارش ایرانی» اثر درخشان یوهان اشتراوس آهنگ‌ساز اتریشی با نگاهی جست‌وجوگر به شرق اسرارآمیز، توانسته است صدای سرزمین‌های دور دست را به لطافت و روحیه موسیقی‌وین‌گره بزند و هنوز هم پلی زیبا میان فرهنگ‌ها و زبان‌هاست. ایرنا نوشت: ارکستر سمفونیک تهران سه‌شنبه-۱۵ آبان- در یکی از شورانگیزترین اجراهای خود قصد دارد «مارش ایرانی» اثر درخشان یوهان اشتراوس دوم، پادشاه بی‌چون‌وچرای والس‌های جهان را با رهبری مهمان‌مازبار یونسی به روی صحنه ببرد. قطعه‌ای که در آن، آهنگ‌ساز اتریشی با نگاهی جست‌وجوگر به شرق اسرارآمیز، توانسته است صدای سرزمین‌های دور دست را به لطافت و روحیه موسیقی‌وین‌گره بزند. این اثر که در دوران نمایشگاه جهانی وین در سال ۱۸۷۳ به شهرت رسید، هنوز هم پلی زیبا میان فرهنگ‌ها و زبان‌هاست؛ آهنگی که حس احترام و کشف دنیای تازه را در دل هر شنونده‌ای زنده می‌کند.

تقریظ رهبر انقلاب بر کتاب «ایستگاه خیابان روزولت» گزارشی متقن از حادثه‌ای مهم در تاریخ انقلاب به جنگ روایت‌ها در پیکارهای جهانی توجه لازم را نکرده‌ایم

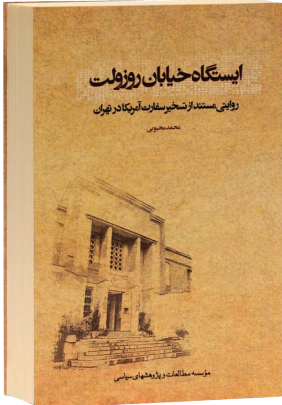
گروه ادب و هنر- تقریظ حضرت آیت‌الله خامنه‌ای بر کتاب «ایستگاه خیابان روزولت»، صبح روز گذشته (چهارشنبه ۹ آبان ۱۴۰۳) طی مراسمی در مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی با حضور نویسنده کتاب، کارشناسان و پژوهشگران تاریخ معاصر ایران و جمعی از فعالان حادثه تسخیر لانه جاسوسی آمریکا در تهران در ۱۳ آبان ۱۳۵۸،

گفت‌وگوی پایگاه دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب با نویسنده کتاب «ایستگاه خیابان روزولت» خلق اثری فاخر در منطقه محروم تاریخ نگاری

حضرت آیت‌الله... خامنه‌ای به‌تازگی پس از مطالعه کتاب «ایستگاه خیابان روزولت» که روایتی از تسخیر لانه جاسوسی آمریکا با استفاده از اسناد به دست آمده از سفارت است، تقریظی نگاشته‌اند. رسانه KHAMENEI.IR به همین مناسبت گفت‌وگویی تفصیلی با آقای محمد محبوبی، نویسنده کتاب «ایستگاه خیابان روزولت»، داشته است. آقای محبوبی که از تاریخ‌نگاران جوان است، نبودیک «روایت ایرانی» از تسخیر لانه جاسوسی آمریکا پس ۴۵ سال را یکی از انگیزه‌های اصلی نگارش این کتاب می‌داند. در ادامه بخشی از این مصاحبه را می‌خوانیم.

به عنوان سوال اول، می‌خواستیم از شما بپرسیم که چرا سراغ نوشتن موضوع تسخیر لانه جاسوسی رفتید؟ چه دغدغه‌ای باعث شد این سوره را انتخاب کنید و از نظر شما، اهمیت آن چیست؟ در این باره کمی برای ما توضیح دهید. موضوع تسخیر سفارت آمریکا در تهران در سال ۵۸ یکی از مسائلی است که منابع فارسی مربوط به آن بسیار محدود است. چه منابع دست اول و چه منابع دست دوم که در واقع فرآوری منابع دست اول و تحلیل آن‌ها را شامل می‌شود. منابع دست اول معمولاً شامل اسناد مراکز، خاطرات اشخاص دخیل در واقعه، مانند خاطرات گروگان‌ها، مقامات آمریکایی و مقامات کشورهای دیگر است که در این ماجرا درگیر بودند. همچنین یادداشت‌های روزانه افراد که منتشر شده‌اند نیز به عنوان منابع دست اول محسوب می‌شوند.

بیش از ۹۵ درصد این منابع، آمریکایی هستند و ما در تولید منابع دست اول بسیار ضعیف‌تر هستیم. برای مثال، از ۶۶ گروگان، بیش از ۳۰ نفر کتاب خاطرات خود را از زمان آزادی (سال ۵۹ به بعد) منتشر کرده‌اند اما از حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ دانشجوی پیرو خط امامی که طرف دیگر واقعه بودند، تاکنون بیش از سه کتاب خاطرات منتشر

بیش از ۹۵ درصد این منابع، آمریکایی هستند و ما در تولید منابع دست اول بسیار ضعیف‌تر هستیم. برای مثال، از ۶۶ گروگان، بیش از ۳۰ نفر کتاب خاطرات خود را از زمان آزادی (سال ۵۹ به بعد) منتشر کرده‌اند اما از حدود ۳۵۰ تا ۴۰۰ دانشجوی پیرو خط امامی که طرف دیگر واقعه بودند، تاکنون بیش از سه کتاب خاطرات منتشر کرده‌اند. این نشان‌دهنده یک عدم توازن و معادله نابرابری در تولید منابع است. در مورد اسناد آزادشده نیز، آمریکایی‌ها، انگلیسی‌ها و کشورهای غربی معمولاً اسناد خود را در زمان‌های مختلف آزادی می‌کنند، در حالی که در ایران این وضعیت وجود ندارد و اسناد آزادشده به عمد تا شامل اسناد آمریکایی (مانند اسناد لانه جاسوسی) است که در چندین جلد منتشر شده‌اند. در کتاب‌های تحلیلی که از اوایل دهه ۶۰ انتشارشان شروع شد، بیشتر از زوایه دید آمریکایی‌ها به موضوع نگریسته شده است. این ضعف باعث شده که تسخیر سفارت آمریکا در سال ۵۸ به عنوان یک موضوع متمایز و نیازمند بررسی بیشتر مطرح شود. به عبارت دیگر، این واقعه یکی از مناطق محروم تاریخ‌نگاری ایران به شمار می‌آید که به آن پرداخته نشده است. علاوه بر این، رهبر انقلاب در سخنرانی‌های متعدد به این موضوع اشاره کرده‌اند و لحن عتاب‌آمیز ایشان نشان‌دهنده ضرورت درک این مسئله توسط مراکز اسنادی و پژوهشی کشور است. با این حال، شاهد تغییر خاصی در این زمینه نیستیم. این دو عامل در کنار هم موجب شده که این موضوع به نظر من یک موضوع ضروری و قابل پژوهش باشد و نیاز به نگارش یک کتاب مستند و پژوهشی که «زوایه دید ایرانی»، جامعه ایران و حتی دولت موقت و شورای انقلاب را به تصویر بکشد، احساس شود.

در مورد علت نام‌گذاری کتاب «ایستگاه خیابان روزولت» هم برایمان توضیح می‌دهید؟ «ایستگاه خیابان روزولت» در واقع یک ایهام به کار رفته در آن است. وجه اول این ایهام این است که ایستگاه خیابان روزولت که منظور ما از آن سفارت آمریکاست. مستحضر هستید که پیش از پیروزی انقلاب، خیابان مفتوح فعلی که ضلع شرقی سفارت آمریکامی‌شود، خیابان روزولت بوده. ایستگاه خیابان روزولت در واقع یکی از کارکردهای این

ما است. ما به جنگ روایت‌ها در پیکارهای جهانی توجه لازم را نکرده‌ایم و دشمنان و بدخواهان ما از غفلت ما بهره‌برده و بسیاری از حوادث را وارونه نشان داده‌اند. باید از نویسنده این کتاب و تلاش ارزشمندش قدردانی شود به خاطر اقدام هشیارانه‌اش در این عرصه مهم. نشر کتاب روان‌ورساو تحقیق و تحلیل‌های آن منطقی و صادقانه و منتشر شد.

این نشان‌دهنده یک عدم توازن و معادله نابرابری در تولید منابع است. در مورد اسناد آزادشده نیز، آمریکایی‌ها، انگلیسی‌ها و کشورهای غربی معمولاً اسناد خود را در زمان‌های مختلف آزادی می‌کنند، در حالی که در ایران این وضعیت وجود ندارد و اسناد آزادشده به عمد تا شامل اسناد آمریکایی (مانند اسناد لانه جاسوسی) است که در چندین جلد منتشر شده‌اند. در کتاب‌های تحلیلی که از اوایل دهه ۶۰ انتشارشان شروع شد، بیشتر از زوایه دید آمریکایی‌ها به موضوع نگریسته شده است. این ضعف باعث شده که تسخیر سفارت آمریکا در سال ۵۸ به عنوان یک موضوع متمایز و نیازمند بررسی بیشتر مطرح شود. به عبارت دیگر، این واقعه یکی از مناطق محروم تاریخ‌نگاری ایران به شمار می‌آید که به آن پرداخته نشده است. علاوه بر این، رهبر انقلاب در سخنرانی‌های متعدد به این موضوع اشاره کرده‌اند و لحن عتاب‌آمیز ایشان نشان‌دهنده ضرورت درک این مسئله توسط مراکز اسنادی و پژوهشی کشور است. با این حال، شاهد تغییر خاصی در این زمینه نیستیم. این دو عامل در کنار هم موجب شده که این موضوع به نظر من یک موضوع ضروری و قابل پژوهش باشد و نیاز به نگارش یک کتاب مستند و پژوهشی که «زوایه دید ایرانی»، جامعه ایران و حتی دولت موقت و شورای انقلاب را به تصویر بکشد، احساس شود.

در مورد علت نام‌گذاری کتاب «ایستگاه خیابان روزولت» هم برایمان توضیح می‌دهید؟ «ایستگاه خیابان روزولت» در واقع یک ایهام به کار رفته در آن است. وجه اول این ایهام این است که ایستگاه خیابان روزولت که منظور ما از آن سفارت آمریکاست. مستحضر هستید که پیش از پیروزی انقلاب، خیابان مفتوح فعلی که ضلع شرقی سفارت آمریکامی‌شود، خیابان روزولت بوده. ایستگاه خیابان روزولت در واقع یکی از کارکردهای این

این سؤال خوبی است چون یک شبهه زنده است. ببینید، یکی از چیزهایی که مادر روایت آمریکایی‌ها یا روایت دولت آمریکا از این واقعه داریم، این است که تسخیر سفارت در واکنش به جمع‌آوری اطلاعات بود، یعنی در آن زمان، برخی از دانشجویان پیرو خط امام به نقل از دولت موقت هم این را در خاطر ایشان می‌گفتند. دولت موقت می‌گفت که شما اطلاع ندارید و گرنه این کاری که در سفارت آمریکا دارد صورت می‌گیرد، یک اتفاق مرسوم است؛ حتی ما، یعنی ایران هم در کشورهای مختلف جهان همین

قانع‌کننده است. **نام انتخاب شده برای کتاب عالی است/مهر ماه ۱۴۰۳** در خور اشاره است که «ایستگاه خیابان روزولت» روایتی مستند از تسخیر سفارت آمریکا در تهران به قلم محمد محبوبی است که در ۶۰۸ صفحه توسط مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی به چاپ رسیده است.

گفت‌وگوی پایگاه دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب با نویسنده کتاب «ایستگاه خیابان روزولت»

خلق اثری فاخر در منطقه محروم تاریخ نگاری

کار را می‌کند، یعنی جمع‌آوری اطلاعات در حوزه مأموریت خودش. اما آن چیزی که مatalاش کردیم در کتاب نشان بدهیم و اسناد هم به خوبی این را نشان می‌دهد، این است که سفارت آمریکا در تهران اکتفانی کرد به جمع‌آوری اطلاعات در حوزه مأموریت، بلکه بسیار فراتر از آن، یعنی در واقع کار کرد اصلی‌اش عملیات در حوزه مأموریت بود، یعنی مداخله در امور داخلی ایران از طریق سفارتخانه. ما در بخش‌های قبل از تسخیر این را توضیح دادیم که به چه شیوه‌ای بوده، حتی با تزییق پول و سرمایه زیاد، دلارهای زیادی در گروه‌های سیاسی این اتفاق صورت می‌گرفت. تمایز سفارت آمریکا در این مقطع با سفارتخانه کشور های دیگر و حتی سفارت ایران در کشورهای دیگر این است که صرفاً جمع‌آوری اطلاعات نمی‌کرد، بلکه عملیات انجام می‌داد و مداخله در امور داخلی می‌کرد. این کار از نظر همه قوانین بین‌المللی مردود است و تعبیری که جامعه ایران آن زمان در باره لانه جاسوسی گذاشت، ناظر به همین قسمت قضیه باید تر جمه شود.

آیا در باره مداخله و توطئه سفارت آمریکا سندی در ذهنتان هست که در کتاب هم آمده باشد و بشود به آن اشاره کرد؟ یکی از اسنادی که این مسئله یا این عملیات در حوزه مأموریت سفارت آمریکا را به خوبی توضیح می‌دهد، سندی است که به نظر من شاید یکی از مهم‌ترین اسنادی باشد که دانشجویها منتشر کردند. این سند به تاریخ ۱۷ آبان ۵۸، یعنی تقریباً یک هفته قبل از تسخیر سفارت آمریکا، نوشته شده است. رئیس ایستگاه سی‌ای‌ای در تهران، آقای تام‌آهرن، گزارشی می‌نویسد که گزارش عملکرد سه‌ماهه مجموعه خودش به رئیس سازمان سی‌ای‌ای، آقای استنسفیلد ترنر است. این گزارش خیلی مهم است و ابعاد مختلف فعالیت‌های عملیاتی ایستگاه سی‌ای‌ای در تهران را توضیح می‌دهد، یعنی فعالیت‌های مختلف، از جمله فعالیت‌هایی که روی گروه‌های سیاسی و ائتلاف‌سازی انجام می‌دادند، برای روی کار آوردن یک دولت همسوز تزییق پول برای این کار، یعنی سرمایه‌های کلانی برای این

گفت‌وگوی پایگاه دفتر حفظ و نشر آثار رهبر انقلاب با نویسنده کتاب «ایستگاه خیابان روزولت»

خلق اثری فاخر در منطقه محروم تاریخ نگاری

کار مصرفی می‌کردند. در کنار آن، فعالیت‌هایی که در کردستان انجام می‌دادند و زمینه‌سازی برای سازمان دهی و آرایش دادن به نظامیان برای یک عملیاتی که در آن مقطع زمانی، سندنکاشته‌شده، هنوز آمادگی وجود نداشت و به یکی دو ماه آینده موکول می‌شود. ماتعبیر کودتا داریم؛ یعنی فهم ما از این عملیات، عملیات کودتاست. همه این‌ها یک مجموعه اتفاقاتی است که خارج از مأموریت رسمی نمایندگی‌های سیاسی در دول خارجی انجام می‌شود.

خبر مرتبط

انقلابی بزرگ‌تر از انقلاب اول

در مراسم رونمایی این کتاب، حسین محمدی از معاونان دفتر مقام معظم رهبری با بیان خاطراتی از تسخیر لانه جاسوسی به روایت شنیده‌نشده‌ای از پیام امام خمینی (ره) به دانشجویان انقلابی تسخیرکننده لانه جاسوسی آمریکا در تهران در ۱۳ آبان ۱۳۵۸ اشاره کرد و گفت: حدود ساعت ۱۲:۴۵ بود که آقای محسن میردامادی را دیدم که ایشان محور بچه‌های پلی‌تکنیک در شورای مرکزی بود. آقای میردامادی به من گفت: «همین الان حاج سید احمد آقا تماس گرفت و در باره افرادی که لانه جاسوسی را تسخیر کرده‌اند، پرسید و ما به ایشان اطمینان دادیم که این افراد در مسیر و خط انقلاب هستند». امام خمینی (ره) وقتی مطمئن شدند، این پیغام را دادند که «به این افراد بگویید خوب جایی را گرفتند آن‌جا را محکم نگه دارید». وی افزود: «ما در ابتدا یک برنامه سه‌روزه داشتیم که آن‌جا را تسخیر کنیم و اسناد را بعد از جمع‌آوری به بیرون انتقال دهیم، سپس به راه دادن شاه اعتراض کنیم، بگوییم اموال باید برگردد و این مطالبه امام خمینی (ره) را امینی بر این که هر چه فریاد دارید بر سر آمریکا بنید، اجرا می‌کنیم. اما این برنامه سه‌روزه را امام خمینی (ره) به انقلاب دوم تبدیل کردند که این انقلاب، انقلابی بزرگ‌تر از انقلاب اول بود.»

برمی‌گیرد؛ این عاشقانه‌ها از قالب‌های کلاسیک مانند غزل و رباعی گرفته تا ترانه و بعدها نیمایی و سپیدم جریان دارد. عشق در شعرهای صلاحی، مختص به آثار دوران جوانی نیست و با توجه به این که تاریخ سراسر اشعار را زیر شعر ثبت کرده، این نکته قابل تأیید است. صلاحی در عاشقانه‌هایش –همان‌طور که شیوه‌نوشتن اوست– به‌زبانی ساده می‌نویسد و این سادگی را در اشکال و قالب‌های گوناگون در شعرش نشان می‌دهد؛ یعنی او با وجود زبان شسته‌رفته‌ای که دارد، همیشه به معنای شعرش توجه دارد. به‌دومونه‌از اشعار عاشقانه‌ای که در آن‌جا می‌نویسد، در نتیجه این شد که در ماهانه فعالیت کردم».

عاشقانه‌های ساده، اما پرمعنای عمران از خلاقیت عمران صلاحی در طنزپردازی و طبع آزمایی او در قالب‌های متنوع طنز که بگذریم، می‌رسیم به اشعار اجتماعی و عاشقانه‌او. صلاحی در اشعار غیرطنز خود هم، با زبانی ساده و روان با مخاطب ارتباط برقرار می‌کند. ساده‌نویسی از ویژگی‌های شعر اوست. اگر خواهیم عمران صلاحی را در دو کفه ترازوی «معنا» و «زبان» بسنجیم، کفه معنا سنگین‌تر است. بخش عمده‌ای از اشعار عمران صلاحی را عاشقانه‌های او در

سال ۱۳۴۵، سال آشنایی عمران صلاحی با بزرگان ادبیات و طنز بود. در این سال اولین شعر طنز او در مجله توفیق منتشر شد؛ شعری که پای عمران را به تحریریه روزنامه توفیق باز کرد. او درباره این تجربه جدید می‌نویسد: «سال ۴۵ در زندگی هنری من نقطه عطفی بود. سرودن شعر نوبه فارسی و ترکی، همکاری با توفیق و آشنایی با پرویز شاپور. در توفیق با ناصر آشناسدم؛ مرتضی فرحیان، حسین، محمد خرمشاهی، غلامعلی لقایی، ابوتراب جلی، ابوالقاسم حالت، منوچهر احترامی ...». از همان سال ۱۳۴۵ که عمران صلاحی در روزنامه توفیق با کیومرث صابری آشنا شد، رفاقتشان با گرفت و تا آخر عمر گل آقا ادامه یافت. صلاحی در باره همکاری‌اش با کیومرث صابری در مجله گل آقا این‌طور گفته است: «وقتی مجله گل آقا تأسیس شد من به دلیل مشغله زیاد و علل دیگر از آغاز نتوانستم با آن همکاری کنم؛ ولی صابری با کمک فرحیان که سر دبیر گل آقا بود و از دوستان توفیقی ما بود دو سال‌های سال با هم کار کردیم، توانست خیلی از بچه‌های توفیق را جذب گل آقا کند

رفیق گل آقا؛ شاعری با زبان شسته‌رفته

به مناسبت سالروز درگذشت عمران صلاحی، شاعر و طنزپرداز برجسته معاصر از زندگی، آشنایی‌اش با کیومرث صابری و ویژگی‌های اشعارش نوشته‌ایم